

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemam velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravištevno (administracija) in ekspedicijska, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petič-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 13 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primeroma zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 226.

V Ljubljani, v sredo 5. oktobra 1887.

Letnik XV.

Gauč in avstrijski Slovani.

(Konec.)

Očividno je toraj, da Gaučevih ukazov ne more odobravati nobeden Slovan v Avstriji, da, ne more jih zagovarjati noben človek, kteremu je kaj do prave kulture. Pa vendar že sedaj slutimo po zdanji sestavi našega državnega zbora, da bodo ti ukazi našli gorkih zagovornikov ne samo v nemških zastopnikih, nego tudi v nekterih slovanskih. Nemški zastopniki so itak zadovoljni in se radujejo, ko vidijo, kako je minister Gauč neusmiljeno pritisnil Slovane ob steno, dasi je Taaffe pred leti slovesno izjavil, da ne daje več Slovanov pritiskati ob steno, a za Slovane je že skrbel sam g. Gauč, računaje s človeško slabostjo. Kjer je več nezadovoljnih narodov, tam se je vsaj jednemu lahko prikupiti, mislil si je minister Gauč in je tako ugibal. V državnem zboru imam troja slovanska plemena: Poljake, Čeha in Slovence, s kterimi moram računati. Vseh ne morem zadovoljiti, zato si izberem najmočnejše med njimi; dam jim nekaj, zadovoljni bodo, ter me bodo podpirali. Tako si je minister Gauč izbral Poljake, kteri itak niso pravi Slovani, ampak v slovanskih stvaréh in vprašanjih bolj sebičneži. Dal jim je ravnokar medicinsko fakulteto v Lvovu, to je, dovolil na prošnjo filozofske fakultete, da se smejo že jeseni pričeti predavanja o anatomiji in fiziologiji, kar je toliko, kakor da jim je dal početek medicinske fakultete. Ostale stroke bode jim vsekakor dopolnil, ker bi sicer bila nezmisel, ko bi jim dal nekaj, kar samo na sebi ni nič. Kakor smo čitali, Poljaki Gauča navdušeno pozdravljajo, nekatere občine poljske izvolile so ga že častnim občanom. Naučni minister toraj, sodeč po teh izjavah in dogodkih, pridobil si je popolnoma simpatije poljskega naroda, in ako bodo zastopniki poljskega naroda delovali v državnem zboru Dunajskem v smislu poljskih občin, ki volijo Gauča častnim članom, potem bo minister Gauč zopet mirno in varno sedel v svojem ministerskem naslanjači, potem bode še z

večjim preziranjem s tega sedeža gledal na revne Slovence in Čeha, ki smo vsi skupaj brez moči proti njemu, ako nam še o rešilnem trenutku ne priteče v pomoč kdo drugi. Kdo? Mi nimamo nikogar razven jasne krone in nje vplivnih in mero-dajnih svetovalcev. Morda se bode toraj tam kaj dalo izposlovati, vsaj sladkega upanja še nismo izgubili popolnoma, zanašaje se na zlati napis pred cesarskim dvorom: Justitia fundamentum regnorum.

Kakor toraj zdaj stvari kažejo, ne bodo Slovenci in Čehi imeli v Poljaki zaveznikov svojih, a sami so preslabi, da bi zrušili Gauča. Mogoče je, ali toliko da ne neverjetno, da bi se Poljaki še v zadnjem trenutku domislili svojega slovanskega imena in slovanske zadače, da se morajo Slovani skupno boriti za svoje težnje. Poljakom se bode ravno tako godilo kdaj pozneje, kakor se danes nam godi, ako mi oslabimo, ker potem bo nemška politika zahtevala to žrtev, da padejo tudi Poljaki. Neizogibno je toraj potreba, da Slovani delujejo zlošno in vzajemno in da se ne dadó nikomur zlorabiti, kakor se danes godi, ko minister Gauč izigrava Poljake proti Čehom in Slovincem, da bi tako dosegel svoje ponemčevalne namene. To, kar je minister Gauč zadnji čas dal Poljakom, moral bi jim takó dati, in krivo bi mislil, da je Gauč s tem Poljakom izkazal kako milost, ko jim je dovolil medicinsko fakulteto. Ravno tako ne bi bila nikakoršna milost, ko bi minister Gauč nam Slovincem dal slovenske srednje šole. To je njegova ustavna dolžnost, njegova sveta zadača, da pomaga narodom-davkoplačevalcem do omike. Milost bi bila za nas to, ako bi nam minister Gauč dal nekaj, česar ne zaslužimo, a kaj takega nam še po ustavi dati ne smé.

S težkim srcem pričakuje slovenski narod, kako se bodo zasukale razmere v državnem zboru Dunajskem. Nič dobrega ne smemo si obetati, pač pa bi se Slovani, in to vsi Slovani avstrijski, mogli iz najnovejših dogodkov učiti, kako nujno je potrebno, da Slovani zlošno delujejo in da se „na vseh črtah“ skupno podpirajo. Naši slovenski listi

so že odločno izjavili, da ministra Gauča ne bodo podpirali, Čehi so takisto sklenili, in upajmo toraj, da se jim poleg Hrvatov pridružijo še Poljaki, vsaj slovanska politika zahteva to odločno. Ako pa bi se slovanska nesloga zopet pokazala in nas pokopala, potem pa zopet delajmo po starem pregovoru: „Uzdaj se ú se i u svoje kljuse.“ k.

Čehi in Nemci.

(Dalje.)

Auerspergovo ministerstvo je s postavo z dné 3. aprila 1873 vpeljalo direktne volitve v državni zbor. O postavnem načrtu je glasovalo od 203 poslancev le 122, 81 poslancev ni bilo v zbornici. Na podlagi te postave sestavljen je bil ustavovrni državni zbor, s čigar pomočjo je vladal Auersperg prihodnjih šest let.

Dobro je nam v spominu dóba ustavovernega gospodarstva. Nemška večina se je razbila v naprednjaško in nemško-liberalno stranko. Čujmo, kar piše eden njenih pristašev: „Ustavoverna stranka je dobro stvar le prevečkrat nesrečno zastopala. Preveč je bilo móž, ki so skušali dobiti veljavo. Voditelji iskali so popularnosti; njihova naloga je bila negacija. Bali so se nasprotnikov in iskali podpore pri časnikarjih in milosti javnega mnjenja. Ustavoverna stranka ni izvršila svoje naloge, niti opravičila mnogih upov“. Glavni vzrok propadu ustavovernne stranke je bilo slabo vodstvo. O dr. Herbstu piše ustavovrni poročevalec: „Nedotakljiva je čast voditeljeva, velike so njegove zmožnosti, a te zmožnosti je v kritičnih trenutkih porabil v to, da je vse zanikaval. V tej smeri je iskal slave in jo našel“.

„Opozicija na vse strani“, bilo je géslo ustavovernne stranke. Previdnejši politiki skušali so spraviti se s Čehi, toda dr. Herbst ni hotel slišati o spravi. Naravno je, da tudi vlada ni ničesa storila v spravljivem smislu.

LISTEK.

Nekoliko misli z Lurdskega potovanja.

(Konec.)

Predragi, premili prijatelj!

Da, predragi prijatelj, prišla bo še dóba, ko se Evropa skesana povrne k temu studentu božjih milosti, da si iz njega pije novega življenja ter se pomladi. Toda Evropi bo do Sreca Jezusovega pot kazala tista Francija, ki jo je od Boga zapeljala.

In Francija, glej, je že začela zajemati iz tega studenta. Vernim Francozom je že v obče globoko vkoreninjeno prepričanje, da Francija sme pričakovati nevega vstajenja in prerodenja le od tega Sreca. „Le Coeur de Jesu Salut de la France“, to je géslo, ktero si je katoliška Francija visoko napisala na svoj prapor. Po narodnostnem napuhu je Francija otrpnela ter izgubila katoliško čuvstvo, po Sreca Jezusovem pa se bo spet ogrela. In res, v novajši dóbi kolikokrat je bila Francija ponižana! Prekneje, vojske in druge brezštevilne nezgode so jo zadele; po vsakem vdarec čutil se je narod ponižanega ter je vsled tega približal se Bogu in katoliški cerkvi. S kolikim ponosom so Francozi za dóbe Ljudevita XIV.

povdarjali predprave galikanske cerkve nasproti rimskim papežem; koliko se je na Francoskem protivilo nezmotljivosti rimske stolice! In danes? Francoska, potolčena in potrta od sovražnikov, dela pokoro; nevkrotljiva Francija je dandanes rimskemu papežu tako vdana, kakor noben drug narod ne, ona je katoliški cerkvi v največjo podporo, od nje dobivajo katoliški misijoni največ naraščaja. Toda Francija vleče posebno k Sreca Jezusovemu. Ko je bil po nesrečni vojski z Nemčijo državni zbor zopet sklican, stavlil je leta 1872 J. Brunet, nekdan sam brezverec, predlog, sprejet od večine poslancev, naj se v Parizu na „Monte-Martres“ prične zidanje narodnega svetišča na čast Sreca Jezusovemu, v spomin Francije, ki spokorjena odpuščanja prosi. Tako se je tudi zgodilo. Leta 1875 se je vpričo predsednika francoske ljudovlade slovesno postavil temeljni kamen. Ne bo preteklo več dolgo let, ko bo veličastno svetišče dovršeno. Tisti Bog, ki po svoji neskončni previdnosti vlada osodo narodov in svoje cerkve, pridel bo gotovo tudi Francijo do popolnega spoznanja njenih starih grehov, in ako ne drugače, stréznil in spreobrnil jo bo po novih vdareh.

Sreca Jezusovo praznovalo bo na Francoskem in po vsej Evropi sijajno zmago.

Ta pobožnost, zdí se mi, je zdaj še le pri prvem

početku; razvila se bo in razvela še le v prihodnosti. Sedanji vek je vek Marije brez madeža spočete. Ona, ki je mati lepe ljubezni, bo tudi verne kristijane privela do najlepše, najbolj vzvišene ljubezni.

Da, prelubi prijatelj, ako vsa znamenja ne motijo, čakajo sveto cerkev resni časi! Sovražne moči, doslej bolj razcepljene, so se jele dandanes vedno bolj družiti v skupno delovanje, ter pripravljati se k zadnjemu odločilnemu vdarcu na katoliško cerkev, da jo stró ter spomin njen izbrisejo iz sre narodov. A ravno zaradi tega se nam je razodelo Sree Jezusovo, da se tudi mi pod njim zbiramo ter v njem najdemo novih moči za končni boj.

Iz tega boja vstala bo nevesta Kristusova pomlajena, poveljčana. A iz njenega svetišča bo Najsvetejše Sree žarke svoje ljubezni razpošiljalo po vsej zemlji, in ne bodo se več odtegovali narodi njegovemu vsabljevemu vplivauju, ampak odprli mu bodo srca.

Ne dvojimo, prijatelj, zmagal bo lev iz rodu Judovega!

Po tem Sreca pošiljam ti poslednji pozdrav, premili mi; kar sem ti tu napisal, naj ti napolni um in srce, da naji nerazdružljivo veže ena misel in en čut.

Ves Tvoj

Samotar.

Krona je čakala od leta do leta, da se zboljšajo razmere, pa zastonj. V ministerstvu in med poslanci ni bilo edinosti. Nemško-liberalna stranka pokazala je popolno nezmožnost, občnih koristi ni razumela; prepir, medsebojno oboževanje in zaničevanje drugih narodnosti, s tem so se odlikovali ustavoverci. Imeli so neomejeno oblast pri vladi in v zbornici, in vendar si niso mogli priboriti trdnega stališča med narodom. Občinstvo je pač dobro vedelo, da pri tej stranki ni pravih prijateljev državnega blaga. In kako žalostno podoba je pokazala ta stranka od jeseni 1878 do avgusta 1879! Nemško-liberalna vlada morala je pomoči iskati pri političnih nasprotnikih proti svojim pristašem. Ministerstvo je dalo ostavko in nekaj mesecev ostalo še v službi, ker vladujoča ustavoverna večina ni premogla sposobnih mož.

12. avgusta 1879 prevzame grof Taaffe težavno nalogo, da vredi razmere, spravi Čehe in Nemce ter na podlagi pravičnosti s združenimi močmi váruje in pospešuje blagor države. Lepa, a težavna naloga!

Ustavoverna stranka je strmela, ko je grof Taaffe zasedel ministerski stol. Nemški liberalci so si vedno domišljali, da sedé ministri le na njihovi strani. Po tej domišljiji moremo razumeti tudi njihovo obnašanje proti lastnemu ministerstvu. Toda gospôda je vse pozabila in ničesa se naučila; iz spomina ji je bila dôba Hohenwartovega ministerstva. „Ustavoverna stranka se je sama uničila, ker ni imela toliko moralne moči, da bi se obdržala na površji.“

V zbornici in po svojih glasilih oznanjevali so svetu, da hitro zgine s pozorišča novo ministerstvo, „druga izdaja Hohenwartove igre“. Odločno so odbijali vse poskuse, da se sprijaznijo z vlado. Celó „liberalne“ člane ministerstva so strastno preganjali. Grof Taaffe se je hitro prepričal, da s takimi ljudmi ni mogoča nobena sprava.

Sedanji ministerski predsednik, ki že od 12. avgusta 1879 vodi krmilo, ni bil novinec na političnem polju. Od l. 1867. bil je večkrat med prvimi svetovalci cesarjevimi. V Beustovem kabinetu (od 7. marca 1867) bil je minister notranjih zadev. V „meščanskem ministerstvu“ pod knezom Carlosom Auerspergom bil je minister za deželno brambo in javno varnost. Že 24. septembra 1868 prevzel je ministersko predsedništvo. Grof Taaffe, grof Potocki in dr. Berger zastopali so v „meščanskem“ ministerstvu samoupravno stranko. Kot minister notranjih zadev je vstopil grof Taaffe 12. aprila 1870 v novo Potockijevo ministerstvo, ki pa je že v novembru istega leta dalo ostavko. Kmalu potem bil je grof Taaffe imenovan namestnikom na Tirolskem, kjer je služboval do 15. februarja 1879. Tedaj je vstopil kot minister notranjih zadev v začasno Stremayrovo ministerstvo, 12. avgusta 1879 pa je prevzel sestavo novega kabineta po samostojnem programu.

Grof Taaffe si je toraj v različnih razmerah pridobil bogate skušnje v političnem življenju. Svoj program je razvil v govoru 5. decembra 1879 v državnem zboru: „Spoznal sem nujno potrebo, da

mora biti zbornica polna, ako hočemo doseči pravo parlamentarno življenje v Avstriji. Vsi narodi morajo biti zbrani v zbornici in položiti svojo besedo na tehtnico. S tem storimo velik korak, da okrepimo ustavno življenje. Ministerstvo, ki je prevzelo to nalogo, imenovali so koalicijsko ministerstvo. To koalicijsko ministerstvo želi doseči spravo in zjedinenje raznih narodnostnih strank, združiti hoče avstrijske narode. Jaz pa nočem narodnostne večine, marveč Avstrijce v zbornici, imeti hočem avstrijsko večino. V Avstriji živé različne narodnosti, katerih pravice moramo čuvati... Tudi jaz sem teh misli, da ni mogoče vladati, če se Nemci pritiskajo ob steno, pa tudi Slovani se ne smejo pritiskati ob steno, ker so enakopravni faktorji naše Avstrije. Pojem vseh narodnosti, ki živé v Avstriji, te skupno značijo Avstrijca. Ako narodnosti med sabo priznajo pravice, ako jih vlada prizná, potem bodo vsi dobri Avstrijci.“

(Dalje prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 5. oktobra.

Notranje dežele.

Cesarica Elizabeta podarila je papežu-zlatomašniku dragoceno tiaro.

Središče **gospodske zbornice** se bo razrušilo. Nekaj jih bo pristopilo k Schmerlingu, drugi k desničarjem, nekteri bodo ostali pa „divjaci“.

V prihodnjem državnem zboru branil in zagovarjal bo **naučnega ministra** „nemški klub“, ker ga slavi in čišla zaradi njegovega ponemčevalnega postopanja, zaradi njegovih centralističnih nazorov. Drugače sodi o tem nemško-avstrijski klub, kateremu je v prvi vrsti Gauč člen Taaffejevega ministerstva. Vladi nasprotni listi se vedno veselé vsacega navideznega razpora mej državnozborsko večino. Tù imamo pa dokaz, kako opravičeno smemo reči tem kričarjem: „Pometajte najprvo pred svojim lastnim pragom!“

„Sonn- und Montagszeitung“ poroča, da bo treba predelati vse **Mannlicherjeve puške**, ktere je dosedaj izročil eraru Wernld. Ta vest je tolike važnosti, da sme javnost nujno pričakovati pojasnila od pristojne strani, predno se bo še stvar obravnavala v delegacijah.

Krakovski „Czas“ pravi povodom potovanja Gaučevega v Galiciji, da ne pozná politike **Poljakov**, kdor misli, da bodo predrugačili svoja načela in svoje stališče zaradi posameznih malenkosti. Navzočnost ministrova jim je všeč brez vsacega ozira na politiko.

Dunajski finančni krogi smatrajo **finančni položaj ogerski** zelo resnim. Ogerska renta pada dan na dan, pri tem pa tira seboj tudi druge državne vrednostne papirje.

Mej **ogerskim ministrom za promet Barossem** in zastopstvom mesta **Reke** navstal je velik prepir zaradi železnične zveze mej tamošnjimi skladišči in kolodvorom. Pri zadnji seji mestnega odbora zahtevali so nekteri govorniki, naj se vzame ministru častno meščanstvo, ne da bi bil temu kdo ugovarjal.

Vnanje države.

Črnogorske prestolnice prebivalstvo napravilo je dne 2. t. m. na čast angleškemu gostu veliko baklado. Cetine bile so razsvitljene in po sosednem gorovji žarili so se kresovi. Ko je prišel spreved pred kneževu palačo, zahvalil se je Nikita narodu v imenu svojih gostov. Druzega dne v jutro bila je slovesna sv. maša; metropolit sprejel je kneza in Angleže pri cerkvenih vratih. Potem so bile vojaške vaje. Vojvoda Edinburški obědoval je posebno veliko gibčnost in lahkoto, s ktero so se vršile vaje po težavnih skalovitih tleh. Popoldne obiskala je vojvodinja dekliški vzgojevalni zavod, kateri je ustanovila mati njena, cesarica Marija, soproga bivšega ruskega carja Aleksandra II. Včeraž šli so si Angležje ogledat Škadersko jezero.

Ruskim listom poroča se iz Belegagrada, da so vodje radikalcev predlagali **srbskemu** minister-skemu predsedniku Ristiću, naj spoji radikalce z liberalci v eno stranko pod imenom „srbska narodna stranka“, on naj pa bo nje načelnik. — Sodnijska preiskava zoper Pero Todorovića je prenehala, ker je bila ovadba zoper njega neosnovana. — Nemški poslanik grof Bray došel je v Belgrad dne 2. t. m.

Bolgarska vlada uvedla bo po dokončanih volitvah zopet obsedno stanje. Iz Gjurgjeva poroča se o živahni agitaciji bolgarskih izseljencev. Vladi se je naznanilo, da pripravljajo izseljenci ob srbski in rumunski meji velike izgrede povodom volitev v sobranje. Zaradi tega zasedli bodo vojaki vsa važna mejna mesta. — Poročevalec Havasov razgovarjal se je z vladnimi krogi o sedanjem položaji ter pri tem čul sledeče izjave: „Turčija predlagala je Rusiji, naj se odpošljeta v Sofijo rusk in turšk komisar, ki naj bi ali pustila na vladnem krmilu sedanje ministerstvo, ali pa sestavila novo koalicijsko ministerstvo. Vprašanje je, ali je opravičena Turčija k takim predlogom. Mislimo, da ne. Vsakemu vmešavanju v notranjo našo upravo ustavljali se bodemo načeloma in najodločneje. Le svete bomo vsprejemali od velesil ter jih presojevali, in ako nam bo kazalo, ravnali se tudi po njih.“ Na vprašanje, ali bodo na slučajno zahtevanje držav opustili kneza, ako ostane sedanje ministerstvo, rekli so: „Mi in knez smo in ostanemo solidarni ter je naš trdni sklep, da ga bomo branili do najskerajnejše meje.“ — V ponedeljek odpotoval je nemški poslanik Thielmann; spremljali so ga policijsk komisar in trije žandarji na konjih.

Ko dojde **ruski** car v Petrograd, pričakujejo resne in važne dogodke. Pesimizem in nezaupanje so glavni znaki duha, ki vlada v tamošnji družbi. Vedno se govori, da se bolgarsko vprašanje ne bo rešilo na korist Rusije. Gledé razmerja mej Rusijo, Nemčijo in Avstrijo spreobrnil so se sicer nekoliko nazori, ker so prišli krogi v prestolnici do prepričanja vsled sestanka Bismarckovega s Kalnokijem, da iščete navedeni državi podlago, na koji bi se moglo doseči sporazumljenje z Rusijo. Ti krogi pa so le majhen del družbe, kajti narod je vedno še nezaupljiv, da se bo moglo rešiti bolgarsko vprašanje mirnim potom.

Francoskim listom pisalo se je iz Rima v zadevi Crispijevega pohoda v Friedrichsrue: „Da se podpira Avstrija pri prodiranju proti Solunu, treba je Italijo odškodovati kje drugod, ker se to ne more zgoditi na strani proti Trstu ali Tridentu. Da podpira Avstrija politiko Bismarckovo, potrebuje ta katoličanov, tedaj bo predmet razgovora v Friedrichsrue spravljivo postopanje Italije proti papežu. Razven vaticanskega vprašanja obravnavalo se bo tudi vprašanje italijanskega vpliva v Sredozemskem morju. Crispi zahteva v odškodovanje za zvesto italijansko zvezo nemško podporo pri italijanski politiki, ki hoče

Odlični Kranjci.

(Dalje.)

Singer Jernej iz Škofje Loke, posvečen od istega škofa Lenarta na kvaterno soboto: „Intret“ l. 1514 v subdijakona, v soboto: „Sicientes“ i. l. v dijakona, na veliko soboto i. l. pa v mašnika.¹⁾

Skorbina Mihael „ex Bischofflackh“, je prejel v soboto: „Sicientes“ l. 1511 dijakonat od imenovanega škofa Lenarta.²⁾

Sojer Matej, „approbatus pro operario ad B. M. V. in Siessenperg 14. Martii 1753.“³⁾

Steržinar Ahacij, posv. v Vidmu 1702, kapelanoval je pri sv. Antonu v Brezoveci 4 leta, potem pa je bil 7 let spovednik pri klarisinjah v Ljubljani. L. 1713 je postal župnik in komisar v Gornjem gradu, kjer je služboval 20 let. On je začelnik slavne božje poti pri sv. Ksaverji na Stražah in ustanovnik tamošnje cerkve. L. 1733 se je župniji odpovedal in se je podal k sv. Ksaverji, kjer je še več let s posebno gorečnostjo deloval. Umrl je poln zaslug 17. maja 1741 v Nazaretu, pokopali so ga

pa pri sv. Ksaverji. Mrtvaška Gornjegraška knjiga ima o njem: „1741 Maii 17. diuturnem et auxiam infirmitatem tolerans eamque summa cum patientia superans miseram mortalitatem cum filici, ut pie ac indubie ominamur, immortalitate commutavit Adm. R. D. Achatius Steršchiner, A. A. L. L. et Phliae Mgro et S. Thlgiae auditor emeritus Viennae, spondam ob insignem sacrae Ascescos Spiritum Sanctimonialium S. Clarae Labaci Confessarius, dein multa segete Oberburgensis Parochus et Commissarius, quo in officio summa laude gesto Anno 1715 die 3. Decembris primum decantatae per utrumque orbem Xaverianae devotionis jecit fundamentum, ob quam merito eidem zelosissimo viro Sacerdoti ecclesiasticae in defesso animarum venatori tot in coelo immarcessibilis gloriae nectuntur coronae, quot in Xaveriano loco numerantur aut numerabuntur ad suum supremum finem animae conversae, hujus venerandae exuviae e Monasterio Nazarethano, ubi ob dñdum susceptum tertium S. P. Francisci Ordinem infirmus delitescere et mori amabat, die 18. Maii ad Thaumaturgum locum advectae et teste copioso clero et populo ad Cryptam S. V. et M. Barbarae sepultae et reconditae sunt aetatis laboribus fractae et ideo non adeo magnae utpote 66 annorum, sed virtutibus et meritis plenae.“ Steržinar je izdal tudi slovensko pesmarico, ki ima sledeč naslov:

„Catholish kershanskiga vuka peissme, katere se per kershanskimu vuko, boshyh potyh, per svetimu missionu, ino slasti per svetimo Francisco Xaverio na strashe Gorniga Grada fare nuzno poyo, pogmyrane ino na svitlobo dane skosi Ahaza Steršhinerja. V nemshkim Gradeu per Widmanstadianskih erbizhah 1729.“¹⁾

Terček Jernej „approbatus pro operario in Siessenperg 25. Februarii 1745.“²⁾

Tomšič Andrej je kapelanoval v Kranjski Gori in v Dobravi na Kranjskem, leta 1811. pa je prišel v Gornjigrad, kjer je služboval poldrugo leto. Potem je bil kapelan v Prihovi do 1816, ko so ga premeščili v Šoštanj. Od ondod je 1818 prišel k sv. Jakobu v Dolu, od tam pa čez dve leti v Ponikvo. Dne 1. maja 1821 je prevzel župnijo sv. Ruprta pri Laškem trgu, ktero je vodil do 30. decembra 1841, ko je umrl.³⁾

¹⁾ J. Orožen, II., b. 46 in 47.

²⁾ Catalogus D. D. Parochorum et Cooperatorum.

³⁾ J. Orožen, IV., b. 261.

(Dalje prih.)

¹⁾ in ²⁾ Zapisnik ordinacij Lav. škofije.

³⁾ Catalogus D. D. Parochorum et Cooperatorum.

pridobiti Italiji tla v Egiptu, Tripolisu in Albaniji. — Nemčija je neki ponudila Brignonovi vdovi odškodnine 4000 mark. Rohefortovo glasilo „Intransigent“ pa pozivlja Francoze, naj sami med sabo nabirajo darove za nesrečno vdovo, da jej ne bo treba jemati „nemške velikodušne miloščine“.

Zoper inozemsko sistemo, po kateri se delijo nagrade za izvažanje sladkorja, napravili so *angleški* delavci velik šod v Londonskem Hydeparku. Okoli 5000 delavcev šlo je skozi mesto z godbo tje kaj in pridružilo se jim je ravno toliko radovednežev, tako da je brojil šod blizo deset tisoč ljudi. Sedem govornikov zahtevalo je od vlade, naj se ozira na delavske težnje. Vmes čuli so se mnogokrat glasovi: „Propala Nemčija!“ Vojaštvo in policija varovalo je posebno Salisburyjevo hišo pred slučajnimi napadi. — Tudi v Londonskih anarhističnih krogih je veliko gibanje zaradi obsejenih njihovih sodrugov v Chicagu. Zasobno se govori po njihovih klubih, da bo povodom usmrtitve tovarišev navstala taka razburjenost, da bo morebiti izbruhnila splošna vstaja.

Veliko nevoljo vzbudil je v *italijanskih* vladnih krogih govor francoskega vojnega ministra v Nizzi o pomnoženju tamošnje posadke in pa besede županove, katerim je sledil ministrov govor, da bo meščanstvo v slučaju nevarnosti storilo svojo dolžnost. Italijani pravijo, da zasledujejo politiko miru in sprave, taki govori pa vzbujajo veliko nevarnost. — V Florenci umrl je kardinal Bartolini, rojen v Rimu dne 16. maja 1813.

Turški veleposlanik v Petrogradu, Šakir paša, odpotoval bo prihodnje dni v Carjigrad, da bo tam osobno razložil konečne ruske tirjatve kot odgovor na zadnjo turško noto.

Španska vlada izdala je ukaz, da se morajo v kratkem zbrati velika vojna krdela v Sevili, Malagi in Kadiksu. Nekteri mislijo, da so te čete namenjene za Maroko, drugi pa pravijo, da se je to zgodilo zaradi revolucijskega gibanja v Andaluziji.

V Gentu pretepevali so se *nizozemski* anarhisti do krvi med sabo, tako, da je morala večkrat posredovati policija. Prepir navstal je med pristaši Vooruitovimi in Opstandovimi zaradi prodajanja njihovih glasil.

Izvirni dopisi.

Iz Horjula, 4. oktobra. (Fr. D.) Ne le sosednim Dobrovčanom, temuč tudi nam Horjuleem ostane pretekla rožnivenška nedelja vedno v blagem spominu. Ostali smo sicer doma, ker nam družbeni praznik bratovščine živega rožnega venca, ki je bila l. 1852 v Horjulu po daljšem prestanku obnovljena, ni dopustil vdeležiti se slovesne procesije na Dobrovi v spomin zlate maše sv. očeta; pa tudi tu se je praznik sv. rožnega venca obhajal bolj slovesno, kakor drugokrat. Blagoslovila se je namreč ta dan nova duhovska hiša, ktero so naš rojak in častni srenjčan, prečastiti gospod kanonik A. Zamejic na svoje stroške prezidati dal, in jo prišli sami blagosloviti, ker je bilo zidanje ravno prej dovršeno. Spremljal jih je gosp. katehet J. Smrekar, ki je v ginljivem cerkvenem govoru družnike živega rožnega venca spodbujal, naj radi opravljajo to prekoristno molitev, ter se spominjajo tudi svojega blagega dobrotnika. Horjulci pa so tudi pokazali, da so hvaležni za toliko dobrot, ki jih je naša duhovnija prejela od v. č. gospoda kanonika. Po lastnem nagibu so jim pripravili kaj častitljiv sprejem. Slovesni strel jih je pozdravljaj o njihovem prihodu in odhodu, trije lepi slavoloki in visoki maji po vasi in pred duhovsko hišo postavljeni, ter z zastavami, venci in cvetlicami krasno olepšani so pričali, kako vé duhovnija ceniti preveliko dobroto svojega milostljivega rojaka. Na enem slavoloku se je bral napis:

„Slava prečastitemu kanoniku,

Hvala srčna blagemu dobrotniku!“

na drugem: „Srčna zahvala Vam bodi!“ in na tretjem pred novim duhovskim poslopjem:

„Bog povrni stokrat Vam,

Kar storili Vi ste nam!“

Napis nad vežnimi vrati naj pa našim potomecem oznanuje, komu gré hvala, da se je duhovščini v Horjulu tako lepo in pripravno stanovališče napravilo. Glasi se: „Aedificata 1788; exaltata 1833; munificentia r. D. Can. Andr. Zamejic reconstructa 1887.“

Po opravljenem blagoslovu je prišel srenjski odbor z županom zahvalit se gospodu kanoniku za toliko dobroto, ktero more prav ceniti le tisti, kdor vé, kako potrebno je bilo duhovsko poslopje poprave, kako revno je tukajšnje prebivalstvo, ki je že za mnoge naprave v cerkvi toliko žrtvovalo, in koliko stroškov je prizadelo prezidovanje. Stalo bo vse delo okoli 5000 gld., ki ostanejo večinoma v tvari, ker so bili delavci skoraj do male izjeme vsi

domačini. In vse te stroške v denarjih so prevzeli č. g. kanonik, ki so, kakor so sami rekli, s svojo skromnostjo in varčnim gospodarstvom prihranili toliko, da so nam mogli nakloniti to dobroto.

Počastili so našo svečanost tudi drugi prijatelj in dobrotnik naše duhovnije, preč. g. prof. Josip Marn, ki so ravno pred 30 leti iz Horjulske kaplanije se preselili za profesorja v Ljubljano, pa so vse te leta ostali Horjulu zvesti, ter že skoz 30 let o raznih prilikah dohajajo v Horjul pomagat in božjo službo povzdigovat. Radostno smo se toraj tudi v Horjulu njihove 30letnice spominjali pri obedu, ter obema prečastitima gospodoma želeli, naj jima Bog s trdnim zdravjem in obilnim blagoslovom povračuje neštevilne dobrote, ki nam jih skazujeta; naj našega prečastitega Mecena, ki so nam napravili tako krasen duhovski dvorec, sprejme enkrat v nebeški dvor.

Iz Ljutomerskih goric, 1. oktobra. (Gospodarske zadeve.) Bog je vendar-le najboljši gospodar, dasiravno ljudje šestokrat nad njegovim gospodarstvom godrnjajo. Črez naše gorice nam je bil sicer poslal 18. avgusta točo, a po tem nesrečnem dnevu je nastopila dolga vrsta tako lepih in za vinograde ugodnih dni, da se je grozdje povsod popravilo, kolikor je bilo mogoče. Kdor bode pred trgatvijo podbiral, pridelal bode tudi letos prav dobro kapljico.

Čitali smo, da vlada namerava takoj pri otvorjenju državnega zbora poslancem predložiti načrt postave zoper ponarejanje jestvin in pijač. V mestih je taka postava gotovo potrebna, kmetskim gospodarjem pa utegne postati koristna, ako jo bodo vladni organi bolj strogo izvrševali, kakor postavo o ponarejanji vina ali pa postavo o nedeljskem počitku; ti dve postavi ste namreč vsaj pri nas samo na papirji, zato ste pa tudi brez nameravane koristi za ljudstvo.

Narejenega vina se veliko izvozi z Ogerskega, a vinski trgovci in krčmarji tega ne povedó in tudi veljati ne dajo, ampak ga pri nas kot pravo vino prodajajo ter našemu pravemu vinu ne le ceno znižujejo, ampak tudi vso vinsko kupčijo pačijo, kajti pravo pridelano vino nikdar ne bo moglo z narejenim tekmovali. Zato je bila narejena postava, da bi moral vsak narejeno vino kot tako prodajati, sicer bode kaznovan. A Bog je visoko, a car daleko.

Ravno tako malo se zmenijo ljudje za postavo o nedeljskem počitku, kajti povsod vidimo prodajalnice ob nedeljah in praznikih do večera odprte, v krčmah pa je ravno ob nedeljah in praznikih zvečer največji nemir. O posvečevanju nedelj in praznikov pa postava niti ne govori.

Ako bi toraj nameravana postava zoper ponarejanje jestvin in pijač tudi samo na papirji ostala, bilo bi škoda za čas in trud, ki bi ga poslanci ž njo potratili; ako pa se bo strogo izvrševala, bode gotovo koristna pred vsem meščanom, ki zdaj toliko popačenih jedil in pijač povživajo, potem pa tudi kmetom, ker utegne vsaj sčasoma poštenim kmetskim pridelkom zopet primerno ceno pridobiti. Sedaj je skoro vsem kmetskim pridelkom cena tako slaba, da kmet v dobrem letu komaj izhaja, kaj pa naj počne v slabem letu? Naj se samo pomisli, kako naj kmet poravná svoje davke in vse domače potrebe, ako dobí za kilo lepe pšenice 6 kr., za liter mošta 10 kr., za lepo kravo komaj 25 do 40 gld.

Za obrtnijski stan se je v zadnjem času nekaj storilo; čas je res že, da se v merodajnih krogih začne tudi misliti na skoro pozabljeni revni kmetski stan.

Iz Otaleža na Primorskem, 2. oktobra. Na dopis v „Slovenca“ z dne 21. septembra iz Lasev pri Cirknem na Primorskem — ta vas spada k Otaležu in je dobrih 20 minut oddaljena od cerkve — popravljam, da je zgorelo 18. septembra 23 hiš in 9 gospodarskih poslopij, toraj skupaj 32 poslopij popolnoma, samo zidovje štrli pokonci. Razun zadnjič omenjenega pogorelo je 9 živinčet in skoraj vsa obleka. Škoda znaša nad 50.000 gld.

Ubogi pogorelci so usmiljenja vredni; zima je tukaj — in nič stanovanja — nič obleke, in večinoma nobene hrane. Trkajo na srca usmiljenih ljudi, domačih in bližnjih sosedov na Kranjskem. Vsi ti radi pomagajo, kar morejo.

Vsem dobrotnikom na meji kranjski, kateri se radodarni skazujejo ubogim pogorelcem, bodi prisrčna zahvala v imenu revežev. Posebno hvalo pa izrekam g. Valentinu Trevnu, trgovcu v sosedni Idriji, kateri je meni poslal 6 toplih odev in 12 zimskih

sraje, vse čisto novo, da sem razdelil med uboge pogorce. Res, velikodušen dar! Bog Vam povrni in plačaj obilno!

Bog naj pa še obudi mnogo dobrih, sočutnih sre, da bi revežem na pomoč prišli!

V imenu pogorelcov

O. Wester,
vikar.

Domače novice.

(Pri župnijskem konkurzu) dobili so č. gg. nastopna vprašanja: E jure canonico: 1. Breviter exhibita distinctione potestatis ecclesiasticae potissimae jurisdictionis species accusatus pertractentur. 2. Possuntne matrimonia invalide contracta etiam „in radice“ sanari? Quando, quomodo et quocum effectu hoc fit? — E dogmatica: 1. Probetur universalitas tam peccati originalis quam redemptionis per Christum. 2. Probetur ac defendatur baptismus infantium. — E theologia morali: 1. Data definitione et divisione ignorantiae ostendatur, ex quali ignorantia actus procedentes imputentur operanti. 2. Antea facta definitione et partitione voti conditiones exponantur ad voti validitatem requisitae. — Ex exegesi: Fiat lingua vernacula exegetico-homiletica expositio pericoparum epistolae atque evangelii, quae leguntur dominica 17. post Pentecosten, nimirum: epistolae ad Ephesios cap. 4. a versu 1. asque ad v. 6. inclusive, atque evangelii s. Matthaei cap. 22. a v. 34. usque ad v. 46. inclusive. — Iz krščanskega nauka: Učencem ljudskih šol naj se vprašaje razloži tretja prošnja v očenasu. — Iz duhovnega pastirstva: 1. Kterim grešnikom mora spovednik odvezo odreči in kako se mu je v tem slučaju obnašati? 2. Kako se je duhovnemu pastirju ravnati pri bolnikih v dolgi bolezni? 3. Koliko so duhovni sami krivi, da njihovo pastirovanje nima pričakovanega vspeha?

(V Loškem uršulinskem samostanu) so 3. t. m. slovesno obljubo naredile čast. sestre: Angela Lorenzutti, Mehtildis Šusteršič, Frančiška Faber in Katarina Sien. Povž. Samostansko obleko pa je sprejela Eugenija Lorenzutti (Marija, Karmela, Ana).

(Poročil se je) danes tukajšnji pasarski mojster gospod Lavoslav Tratnik z gospodičino Alojzijo Hafnerjevo.

(Umrla je) gospa Katinka Kokalj roj. Stanič, soproga tukajšnjega poštnega uradnika, po več nego triletni hudej bolezni. Sprevod bo jutri ob 1/2 5. uri popoldne izpred Frančiškanske cerkve. Pokojna je bila nad 7 let učiteljica na Goriškem in se je večkrat poskušala kot nadarjena slovenska pisateljica. R. i. p.!

(Konsumno društvo) zborovalo je sinoči v mestni dvorani. Navzočih bilo je 30 društvenikov. Na podlagi od vlade potrjenih pravil volil se je odbor, ki je tako-le sestavljen: g. Podrekar, umirovljeni c. kr. glavni davkar, načelnik; g. Strnad, železnični uradnik, podnačelnik; g. Dzinski, hranilnični uradnik, tajnik; gosp. Anton Svetek, c. kr. računski uradnik, knjigovodja, in g. Žitnik, c. k. davkar v pokoji, blagajnik. Določilo se je, da se morajo vse tiskovine naročiti v slovenskem in nemškem jeziku, isto tako pečatu itd.; oskrbeti se morajo dotični prostori za pisarno in skladišča, ter naj se ukrene vse potrebno, da se prične kolikor moči kmalu z rednim delovanjem. V ta namen sklical se bo v kratkem občni zbor z obširnimi dnevnimi vspeodom.

(Dramatično društvo.) Prva slovenska predstava v obnovljeni dvorani čitalnični priredi se 1. dan novembra. Predstavljala se bode običajna žaloigra: „Mlinar in njegova hči“. Ker se bode igralo vse nedelje in praznike v vsakem meseci, sestavljen je režiser gosp. Borštnik repertoire za ves mesec november. Igralci se marljivo vežbajo, toraj nam je pričakovati gladkih, dobrih predstav.

(Imenovanja.) Državnim pravdnikom v Novem mestu je imenovan drž. pravdnika namestnik v Celji, g. R. Schwingler; drž. pravdnika namestnikom v Celji imenovan je tamošnji pristav dr. Avgust Nemanič; okr. sodnikom v Kostanjevici pristav v Konjicah, g. Mihael Novak; pristavom deželnega sodišča v Ljubljani pristav v Sevnici, g. Anton Levec.

(Domača umetna obrtnija.) Krasno delo izvršil je te dni tukajšnji umetni pasar g. Henrik Zadnikar za župnijsko cerkev v Zatičini. Preoblekel je namreč poprej leseni umetno izdelani tabernakelj z bogato pozlačenim bakrom. Visok je tabernakelj 2'65 m.,

širok pa 1.70 m. Gornji del, ki je postavljen na šest pravilno izdelanih stebričev, olupšan je bogato z angeljskimi glavami, ki so v vseh podrobnostih natančno izvršene in bogato cizelirane. Vratnica tabernakeljna krasi podoba blagoslovajočega Izveličarja, in so izdobljena iz bakra. Nad tabernakelnom dviga se lepo izdelan in bogato pozlačen križ. Delo je sploh umetno dovršeno in je na čast mojstru Henriku Zadnikarju. Kdor si ga hoče ogledati ta teden, naj se potruži v delavnico gosp. Zadnikarja na sv. Petra cesti št. 17.

(Presvetli cesar) podaril je prostovoljni požarni brambi v Središči 50 gld.

(Sprememba v posesti.) Anton Malenškovo hišo na Emonski cesti št. 17 kupil je Franc Fajdiga.

(Krajska hranilnica) izplačala je pretekli mesec 1865 strankam 494.361 gld. 92 kr.; 1539 strank je vplačalo 411.642 gld. Na zemljišča je hranilnica posodila 106 prosilec 1.497.983 gld. 91 kr.

(Zasebna slovenska dekliška šola v Gorici) je tudi že pričela poučevanje.

(Madjarščina na Hrvatskem.) V nedeljo dopoldne sklical je kr. davkarski nadzornik in finančni svetovalec, g. Klotfutar, vse davkarske uradnike in dnevničare ter jih opomnil, naj se marljivo učé madjarščine, ker bi drugače ne dobili višjih služb.

(Zagrebski) mestni zastop imel je v ponedeljek sejo. Mestni zastopnik dr. Zahar stavil je predlog, da se Nj. Veličanstvu, cesarju in kralju pošlje preponižna pritožba proti Nj. ekselenci banu in kr. hrv.-slav.-dal. deželni vladi zaradi zanemarjenja interesov občine in kr. glavnega mesta Zagreba. Za predlog je glasovalo 20 odbornikov, proti predlogu 4 odborniki. V obširni prošnji navajajo odborniki pritožbe glede posojila, vojašnic, moške pripravnice, višje dekliške in ženske obrtne šole, sejmišča, tramvaya itd. Kakor „Obzor“ poroča, da so bile vsem dopisnikom vnanjih listov po čl. VII. mednarodnega dogovora od leta 1875 obustavljene vse brzojavke, po katerih so izveščali o pritožbi mestnega zastopa in razmerji glasov pri glasovanji.

(Nove stavbe.) Drsalnemu društvu prepustilo je mestno staršinstvo prostor za drsalnico na 10 let, ter dovolil mestni magistrat, da sme društvo zgraditi paviljon za drsalce in gledalce. Stavbo so pričeli že graditi. — V Parnih ulicah bode hiša z enim nadstropjem te dni gotova, tik nje gradi se že druga. Na Reseljevi cesti je gospé Fuxove nova hiša že pod streho; tudi na Tržaški cesti je nova hiša z enim nadstropjem malone gotova. — Gosp. Treo je nekdanjo vilo g. Fortune vso prezidal in prostor jako praktično razredil; ta zgradba bode kras cesti na Rožnik. — G. Podkrajšek dogotovil bode letos svojo 13. hišo. — Vsa poslopja nove mestne vojašnice so pod streho. — G. Seunikovih dedičev velika hiša pred „igriščem“ je tudi dozdana. Ljubljana se bo toraj prihodnje leto zopet za nekoliko stavb olupšala, izdatno pa razširila, ker se bode z gradjenjem delavskih hiš pri Bežjem gradu nadaljevalo.

(Določbe za izplačevanje dobitkov) tombole dne 9. oktobra 1887: 1. Tërne, kvatërne in kvintërne se izplačajo takoj po vrsti, kakor se kdo oglasi, ako se ne najde nobena nepravilnost pri kontrolovanji dotične tablice. 2. Ako se jih za tërno, kvatërno ali kvintërno oglasi več, kakor je v tem oddelku dobitkov odločenih, žrebajo oni, ki so kak dobitek zadeli, posamezno za dobitke, ki v tem oddelku še niso oddani. Tistim, ki potegnejo najvišje številke, se potem po vrsti izplača dotični dobitek. 3. Enake določbe veljajo tudi za tombole, samo s tem razločkom, da se pri objavljenji prve tombole deset minut čaka. Ako se v tem času nihče več ne objavi (oglasi), izplača se takoj dobitek v znesku 100 gold. V slučajih pa, da se še kdo oglasi, žreba se posamezno, in tistemu, ki potegne najvišjo številko, izplača se dobitek. Ko bo prva tombola oddana, se bode igralo naprej za drugo tombolo. Tudi pri drugej tomboli, ako se jih več oglasi, se dobitki po žrebanji izplača tistemu, ki potegne najvišjo številko. 4. Vsaka tablica, na katero kdo kaj zadene in dobitki prejme, mora se oddati ter potem ne velja več za nadaljno igranje. 5. Na poznejša oglaševanja po izplačanih dobitkih posameznih oddelkov se ozir ne jemlje. 6. O vseh dvombah in drugih neprilicnostih, ki bi se znale prigoditi med tombole, razsojuje veljavno le odbor tombole.

O d b o r t o m b o l e .

Telegrami.

Praga, 4. oktobra. Dr. Rieger izjavil se je, kakor se trdi z neke strani, da bo takoj pričel delati gledé stališča češke duhovščine nasproti Rimu, kakor hitro se mu bo posrečilo napraviti mir mej Čehi in Nemei. „Politika“ pa je pooblaščená, da to vest najodločneje prekliče kot neosnovano.

Budimpešta, 4. oktobra. Državni zbor izvolil si je predsednikom Tomo Pechya in podpredsednikoma grofa Csakya in grofa Banffyá.

Milan, 4. oktobra. Crispi pride danes v Monzo, kjer se bo takoj posvetoval s kraljem. Za slučaj homatij v Maroku stala bo Italija na strani Španije in Anglije.

Carjigrad, 5. oktobra. V odgovoru na zadnjo turško noto jemlje Rusija s zahvalo na znanje, da je Turčija sprejela njene predloge v najvažnejših točkah, ter izraža željo, da ne bo ruski komisar podložen turškemu, marveč zadnji knežjemu namestniku Rusije; dōba poslovanja podaljša naj se od treh najmanj na štiri mesece. Vprašanje o kneževi izvolitvi in volilni vdeležbi rumelijskih poslancev rešijo naj sporazumno velesile. Tukaj smatrajo Turčijo angažovano in zavezano, da stori prva korake proti Bolgariji, ako bi bilo treba, ker je definitivno sprejela Ernrotha kot knežjega namestnika.

Madrid, 4. oktobra. Smrt sultana maročanskega, Sidiya Mullaya Hassana, pričakujejo vsako uro. Poleg prestolonaslednika Mullaya Mahomeda poteza se za prestol tudi sultanov strije, princ Mulay Abbas, sin leta 1859 umrlega sultana Abdurrahmana. Slednji ima mnogo pristašev med narodom ter mu je tudi Francija prijazna.

Tuji.

3. oktobra.

Pri **Maliu:** S. Steinholtz, trgovec, iz Monaka. — O. Eischer, Glas, Blasahcke, Wienzel, Buchmaier, trgovec, z Dunaja. — A. Jahn, trgovec, s Češkega. — J. Golmajer, kapelan, iz Bohinjske Bistrice. — P. Ogrin, župnik, iz Ternova. — M. Gerzin, župnik, iz Banjaloke. — Jevnikar, soproga načelnika okrožni sodnji, iz Novega mesta. — Urbančič, zasebnik, iz Polhovega Gradca. Printz, inženir, iz Pulja.

Pri **Stonu:** J. Koch, uradnik, z Dunnja. — J. Vrhune, pravdnik, z Dunaja. — Schönmann in Schwab, trgovec, z Dunaja. — A. Weil, trgovec, iz Linca. — A. Kovarschik, trgovec, iz Graclea. — J. Skumovič, zasebnica, iz Graclea. — Edvard Brodsky, lekar s soprogo, iz Koroškega. — Srečko Palter, trgovec, iz Zagreba. — M. Winkler, zasebnica, s Kranjskega. — Lapajne in Dežela, zasebnika, iz Idrije. — F. Mikuš, sodnijski prisav, iz Mokronoga. — B. Ivigeno, zasebnik iz Istre. — S. Kovačev, dijak, iz Isre. — K. Burghart, zasebnik, s sinom, iz Italije. — P. baron Unterrichter, uradnik, iz Dalmacije.

Pri **Južnem kolodvoru:** J. Strasseny, potovalec, iz Graclea. — M. Meneln, nadučitelj, z Kranjskega. — S. Strenkl, učitelj, iz Istre. — J. Kunstl, zasebnik, iz Bleda. — Udich, Zimmermann, zasebnika, iz Trsta. — A. baroninja Krešil, zasebnica, iz Gorice.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomern v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	739 14	+ 5.8	brezvet.	megla	0 00	
3 2. u. pop.	738 44	+ 14.8	sl. zap.	jasno		
9 u. zveč.	739 58	+ 8.4	sl. zap.	jasno		
7. u. jut.	739 04	+ 4.8	brezvet.	megla	0 00	
4. 2. u. pop.	737 30	+ 15.6	sl. vzh.	jasno		
9 u. zveč.	738 28	+ 9.2	sl. jzap.	jasno		

Oha dni zjutraj megla, potem jasno. Srednja temperatura 6.7°, 9.9° C., za 3.6° in 3.2° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

5. oktobra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 10 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	82 „ 35 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	112 „ 25 „
Papirna renta, davka prosta	96 „ 20 „
Akcije avstr.-ogerske banke	879 „ 50 „
Kreditne akcije	282 „ 50 „
London	125 „ 60 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	9 „ 93 „
Cegarski cekini	5 „ 93 „
Nemške marke	61 „ 42 1/2 „

Tržne cene

dné 5. oktobra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	5 85	Špeh povejen, kgr.	— 64
Rež,	4 55	Surovo maslo, „	— 90
Ječmen, „	3 25	Jajce, jedno „	— 2 8
Oves, „	2 44	Mleko, liter „	— 8
Ajda, „	4 22	Goveje meso, kgr.	— 64
Proso, „	4 39	Telečje „	— 52
Koruza, „	4 39	Svinjsko „	— 60
Krompir, „	2 32	Koštrunovo „	— 32
Leča, „	12 —	Pisaneč „	— 45
Grah, „	12 —	Golob „	— 17
Pižol, „	11 —	Seno, 100 kgr.	2 41
Maslo, kgr.	1 —	Slama, „	1 96
Mast, „	— 66	Drva trda, 4 □ mtr.	6 30
Špeh svež, „	— 60	„ mehka, „	4 —

Dva živinska somnja

vsako leto 1. majnika in 18. oktobra sta z odlokom visoke deželne vlade v Ljubljani z dné 26. prosenca 1887 leta št. 11.565 na

Bohinjski Bistrici

dovoljena.

Slavno občinstvo se na prvi somenj 18. oktobra t. l. vabi k obilni vdeležbi.

Županstvo na Bohinjski Bistrici

24. septembra 1887.

(3)

Št. 16201.

Razglas.

(1)

Tukajšnji prebivalec oddal je včeraj svojega rujavega 11 let starega psa, ki je imel dolge ušesi in dolg rep, zaradi sumljivosti pasje stekline tukajšnjemu konjaču. Ta pes je nocojšnjo noč poginil.

Sekeija, ki se je takoj vršila, dokazala je, da je bil pes stekel.

Ker pa se je ta pes prej nekaj dni okoli klatil, je gotovo, da je bil tudi z drugimi psi v dotiki.

Vsled tega se na podlagi postave z dné 29. februarja 1880, št. 35 drž. zak. za vse mesto, od današnjega dné počenši.

trimesečni pasji kontumae vpelje in ukaže, da smejo psi v tem času le s trdno torbo okoli letati, ali pa se morajo zunaj hiše voditi na vrvi.

Psi, ki bodo prosto okoli letali, bodo se polovili in pokončali, proti nemarnim lastnikom pa se bo postopalo po dotičnih postavnih določbah.

Ob enem se omenja, da bode postavne varstvene naredbe za 4 kilometre daleč okolo mesta vpeljalo c. kr. okrajno glavarstvo v Ljubljani.

Mestni magistrat Ljubljanski

4. dan oktobra 1887.

Nagrobne spominke

od različnega marmora po najnovejših obrisih, sploh vse v kamnoseško stroko spadajoča dela, posebno cerilvena, kakor tudi razne poprave izvršujem ter priporočujem čast. duhovščini in vsemu slavnemu občinstvu, zagotavljam točno in ceno izvršitev. Delavnica moja je poleg parnega mlina (Dampfmuhle), filijala tik mesarskega mostu, ker se naročajo manjša dela in poprave.

(1)

Z odličnim spoštovanjem

Vincenc Čamernik,
kamnoseški mojster v Ljubljani.

Izvožno marcno pivo

v steklenicah

(37)

dobiva se v pivovarni Janeza Perlesa v Ljubljani

v zabojih po 50 steklenic, steklenice z 1/2 L

50 „ „ „ 1/2 L